

ДА ОБИЧАМЕ УЧИЛИЩЕТО ДНЕС, ЗА ДА ОБИЧАМЕ ЖИВОТА УТРЕ
ЕВРОПЕЙСКИ ОБРАЗОВАТЕЛЕН ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМА
ЕРАЗЪМ +

TARANTELLA

ДАЙЧОВО ХОРО

Con il termine tarantella vengono definite alcune danze tradizionali prevalentemente del sud Italia e le corrispondenti melodie musicali, che sono prevalentemente in tempo veloce, in vario metro.

- *La prima fonte storica risale ai primi anni del XVII sec. e sin dal suo primo apparire il ballo è legato al complesso e rituale fenomeno del tarantismo pugliese. Mentre conosciamo alcuni motivi seicentesci di tarantella, non è possibile conoscere con sicurezza le forme coreutiche di quei secoli per mancanza di notazioni coreografiche dell'epoca e riferibili alle classi popolari che praticavano tale danza.*

TIPI DI TARANTELE:

- Tarantella sorrentina,
- Tarantella montemaranese,
- Tarantella arbëreshë †
- Tarantella calabrese
- Tarantella Pugliese
- Tarantella del Gargano
- Tarantella abruzzese
- Tarantella campana
- Tarantella siciliana ovvero u ballettu.
- Tarantella molisana conosciuta come ballarella.
- Tarantella lucana
- Tarantella cilentana

- Secondo alcuni studiosi il nome "tarantella" deriva da "taranta", termine dialettale delle regioni meridionali italiane per designare la tarantola o *Lycosa tarentula*, un ragno velenoso diffuso nell'Europa meridionale. In quelle zone il ballo della tarantella è in parte legato alla terapia del morso della tarantola.

- Per lo studio del fenomeno del tarantismo in Italia è fondamentale l'opera di Ernesto De Martino, (ex. "La terra del rimorso"). Non tutte le forme di danza erano comunque legate a questo fenomeno: si danzava anche in occasioni pubbliche come espressione di religiosità e gioia.

ДАЙЧОВО ХОРО

- **Дайчово хоро** е вид български народен танц от Северняшката област. Размерът на такта му е девет осми. Играе се високо и ръцете се люлят в такт с музиката. Името му идва от Дайчо хайдутин.

ИСТОРИЯ :

Дайчо хайдутин - прочутият войвода от Севлиево - бил заловен от турците и осъден на смърт. Питали го за последното му желание. Дайчо поискал музика да му свири хоро и той да играе до издъхване. Религиозният фанатизъм на турският бей повелил да се изпълни предсмъртното желание на обречения юнак. Музиката, изглежда, била българска. Засвирила кръшно, буйно, тропливо хоро. Разкършил Дайчо юнашка снага, опънал буйни рунтави мустаци, пригладил гъсти черни вежди, разтворил яки ръце, па затропал с буйни крака, раздвижил мускули и кости, заситнил, заклакал и завикал.

Колкото по-чевръсти били хороводните му стъпки, толкова повече затихвали музикантските звуци. Наближавало мръкване, а Дайчо все играел, играел последното си предсмъртно хоро, предсмъртно и пред народа, но предсмъртно и пред Великата Родина. Така се родило Дайчовото хоро, което се играе по цяла България, без да се знае неговата юначна и безсмъртна история.

ИЗГОТВИЛИ:

- МОНИКА КУНЧЕВА
- ИВАНА ЯНЕВА
- МАРИЕЛА ЦАНЕВА

11 ж

